

Un rei amortitzat

Joan Carles de Borbó mostra un evident mal estat físic que, juntament amb les errades comeses els últims dos anys, fa pensar que està amortitzat.

L'estat de Joan Carles i les greus errades de la Casa del Rei en els últims anys fan pertinent suposar que sigui un rei amortitzat.

La setmana passada el rei Joan Carles se n'anava de visita a Portugal durant dia i mig per participar en un acte d'una fundació europea que impulsa la innovació tecnològica a les empreses, juntament amb els caps d'estat portuguès, Anibal Cavaco, i italià, Giorgio Napolitano. Sorprenentment, es feia acompanyar de la seva esposa a efectes formals, Sofia de Grècia. Era la primera vegada que compartien un viatge des de l'any 2011. Les imatges que els mitjans pogueren captar del Borbó el mostraven dret, amb aparent bon aspecte. Totes les notes de premsa destacaven la recuperació després de les operacions de maluc a les quals s'ha sotmès els dos darrers anys.

En altres paraules, la corona espanyola torna a la normalitat: bon estat físic del seu titular i, per si faltava res, marit i muller sembla que reprenen, si més no oficialment, la relació matrimonial d'abans que esclatés l'escàndol del tracte entre el septuagenari rei i Corinna, aquella bella rossa trenta anys més jove que va ser la seva parella de fet, a Madrid, durant anys.

En resum, que tot s'adreçava, per a la monarquia. O no.

Amortitzat. Malgrat la propaganda, l'estat físic del rei continua projectant dubtes seriosos. A les fotos que es feren a Portugal dels tres caps d'estat, es veu a l'espanyol amb les cames i els peus en una posició molt rígida, estranya, que contrasta fort ferm amb la que adopten els altres dos, la qual cosa indica que la recuperació de les operacions de maluc no ha acabat del tot. De fet, el mateix dia que se n'anà cap al país veí, el dimarts dia 11 de febrer, durant el matí va rebre al palau de La Zarzuela l'antic primer ministre del govern de Tunísia, Hamadi Yabali. Durant la recepció se'l va veure amb una creua, amb moltes dificultats per caminar, fins i tot penjant-se del braç d'un dels seus ajudants de camp. No sembla que les cròniques ensucrades sobre la quasi miraculosa recuperació física del rei s'avinguin exactament amb la realitat.

Encara molt pitjor podria ser el seu estat si s'ha de fer cas del discurs tan atropellat que va llegir durant la

Les errades dels últims dos anys de la Casa del Rei també són motiu de preocupació entre els monàrquics

darrera Pasqua Militar, el passat 6 de gener. Provocà l'evident nerviosisme entre els membres del seu equip i una profunda preocupació en tots els assistents. Joan Carles, que va complir 76 anys el dia anterior, demostrà tenir moltes dificultats a l'hora de parlar correctament. Segons les cròniques de l'acte –deixant a banda, és clar, les de la premsa monàrquica, que minimitzaren l'incident– difícilment s'entenia el que deia, balbucejava contínuament, feia l'efecte que li faltava l'aire i arribà a equivocar-se tant que va llegir “família” en lloc de “milícia”, davant l'estupefacció dels presents. Fonts de la Casa del Rei propagaren posteriorment l'explicació, entre la premsa més cortesana, que el parlar fatigós era degut al mal que sent encara com a resultes de les intervencions quirúrgiques i que, si s'equivocà en algun moment del discurs, fou perquè el faristol estava mal il·luminat. Ningú va voler gratar més. Però resulta mal de creure que una operació de maluc tingui aquestes conseqüències en el parlar i que l'organització militar d'un acte castrense que es fa cada any exactament igual cometi l'errada de no posar prou llum allà on ha de llegir el discurs el cap jeràrquic de tots els militars espanyols.

Aquella patètica intervenció del cap de l'Estat va motivar una molt comentada portada del diari *El Mundo*: “España titubea”, va titular el dia 7 de gener a sis columnes. Va ser el mitjà imprès de la capital espanyola més incisiu, igual que ho havia estat d'ençà de l'esclat de l'escàndol del matrimoni Urdangarin-Borbó. Al cap de 22 dies, el director de la capçalera, Pedro José Ramírez, era fulminantment destituït.

A banda de l'estat de Borbó, les errades dels últims dos anys de la Casa del Rei també són motiu de preocupació entre els monàrquics. Com es deu recordar, l'abril de 2012 Joan Carles va ser evacuat d'urgència de Botswana perquè en un accident s'havia trencat per primer cop el ballador. L'afer despatà que se n'havia anat al país africà a caçar elefants acompanyat de qui era la seva parella de fet des de feia anys, la ulteriorment famosa Corinna. En condicions polítiques normals ja hauria estat gruixada, la cosa, però en aquell moment va ser molt més greu perquè Espanya estava a punt de ser intervinguda per la Unió Europea, el deute internacional de l'Estat espanyol estava desbocat, la situació política interna era molt tensa... i, mentrestant, el rei se n'anava de festa amb la seva jove parella a massacrar animals en perill d'extinció. L'escàndol fou majúscul. Però el pitjor va ser que a partir d'aleshores s'inicià una cadena de disbarats perpetrats per la Casa del Rei amb la suposada pretensió de rectificar el mal fet que significaren un molt descredít encara més gran de la monarquia.

Aquell desastre d'imatge de l'afer Corinna i els successius se sumaren a una situació ja bastant delicada per a la corona espanyola. Cal recordar que el 2011 va ser imputat judicialment Iñaki Urdangarin en el *cas Nóos*, el qual era instruït des de l'any anterior pel jutge José Castro, a Palma. La Casa del Rei va ser incapaç d'enfrontar-se a la polèmica, i es va deixar arrossegar pels esdeveniments. El resultat: una caiguda en la valoració popular de la monarquia com mai no s'havia produït des de 1975, any en què Joan Carles va ser coronat com

a cap de l'Estat segons les lleis de la dictadura.

En efecte, el 26 d'octubre de 2011 el Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) feia públic el sondeig trimestral habitual. Per primera vegada la monarquia suspenia en la valoració dels enquestats. La puntuació era de 4,8 punts sobre 10, mentre que 11 mesos abans, el novembre de 2010, havia estat de 5,3, i ja aleshores mostrava una perillosa tendència a la baixa, molt allunyada dels registres dels bons anys, quan rebia suports superiors als 7 i 8 punts.

Si dolenta era la imatge el 2011, el 2012 no la millorà sinó més aviat tot el contrari. I després de l'afer Corinna, ara suposadament tancat, res no ha ajudat a recuperar credibilitat i confiança en els dos anys transcorreguts. En un nou sondeig d'abril de 2013 la valoració queia a un 3,6. La Casa del Rei no ha fet més que equivocar-se un pic i un altre. Els intents de transparència de la institució han resultat fiascos. Les operacions per canviar la mala imatge del rei, igual. Les maniobres propagandístiques per fer veure que la seva família no és una farsa han fracassat estrepitosament...

I el pitjor per als interessos monàrquics a Espanya és que la corona sembla que no entengui res del que l'envolta: en un món on Internet és el mitjà de comunicació més seguit per la majoria de la població, encara actua com si –i l'operació contra el director d'*El Mundo* ho palesa– fos suficient tenir al seu servei els grans diaris de paper i les televisions de més audiència per gaudir de bona imatge; és incapaç d'encaixar les crítiques cada cop més generals; no connecta amb les capes de població més jove; no sap respondre adequadament a una realitat econòmica terrible per a bona part de la població; i, entre d'altres moltes coses, ha perdut l'enllaç amb una part important de la classe política que, a banda de PP i PSOE, ja no té cap reserva a criticar-la obertament i àcidament.

Per tot plegat no es pot considerar agosarat concloure que Joan Carles és un rei amortitzat.

Miquel Payeras

Les maniobres propagandístiques per fer veure que la seva família no és una farsa han fracassat estrepitosament